

det første Valg og heller ikke ved det andet Valg, maa jeg naturligvis hævde, at vi skal have en ny Valglov til det førstkommende Valg, det er det store Retfærdighedskrav, og det er Programmet, det sejrende Program fra Valgdagen 1918, thi det hviler paa Regeringens Udtalelse om, at hvis den sejrede ved Folketingsvalgene, vilde den fortsætte uforandret Krigsperioden ud, men saa vilde den forinden gøre et Forsøg paa at gennemføre en bedre Valglov, og naar det var sket, vilde den udskrive Valg. Det lovede Regeringen — ikke det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) og heller ikke det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen), men Socialdemokratiet, Socialdemokratiets Partikongres, fordi det var os, der ønskede, at Konstellationen: en væsentlig radikal Regering støttet af Socialdemokratiet, ikke skulde være længere end højst nødvendigt, nemlig Krigssituationen ud, og fordi vi ønskede at faa Valg snarest muligt; men først vilde vi have en ny Valglov. Det var Regeringens Tilsagn til Socialdemokratiet. Dette Løfte kræver vi gennemført og venter vi gennemført, og det, ved vi, vil blive gennemført. Først en ny Valglov, saa retfærdig, som den kan tilvejrbringes, og saa Valg. Ellers faar vi et Valg, der ikke i mindste Maade vil give Udtryk for Vælgernes Anskuelse. Ja, det vil nok give dem Udtryk ved Stemmeafgivningen, men ikke her, hvor Magten ligger. Her vil det give en Forfalskning, og den vil vi ikke finde os i.

Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt beklagede sig nu ligesom ved Sagens første Behandling over, at dette Lovforslag ikke var forelagt tidnok. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl, jeg tror ikke, der er spildt det allermindste, hvad det ærede Medlem ogsaa vil kunne indse ved at tænke over, hvor langt vi nu er kommet, og om vi i dette Øjeblik praktisk talt kunde være kommet stort videre. Jeg tror i Virkeligheden, Grundlovs- og Valglovsforslagene blev forelagt tidnok. Det er klart nok, at var Krigsafslutningen, der rejste det sønderjydske Spørgsmaal og dermed Nødvendigheden af en Grundlovsforandring, ikke kommet, kunde vi have faaet forelagt Valglovsforslaget noget før, men saa havde det kun været et Valglovsforslag, der maatte

holde sig til de Ændringer, der indenfor den grundlovmæssige Ramme var mulige og praktiske. Nu formede det hele sig altsaa saaledes, hvad vor Kongres ikke vidste i 1918, hvad Regeringen ikke tænkte paa, da den gav os Tilsagnet om en ny Valglov, at Grundlovsspørgsmaalet blev rejst samtidig. Det ærede Medlem kan da ikke bestride, at saa maatte der skabes en saglig, en politisk, en tidsmæssig Sammenhæng mellem Valgloven og Grundloven, og netop derved, at Grundloven samtidig skulde til Behandling, fik vi en ny Mulighed for at skabe en god Valglov, hvad vi ikke tidligere havde haft. Det ærede Medlem ved, at havde det sønderjydske Spørgsmaal ikke nødvendiggjort en Grundlovsændring, havde det ikke været let at sidde i Valglovsudvalget og kræve en Grundlovsændring. Nu er Grundlovsspørgsmaalet rejst, saa maatte Spørgsmaalene af sig selv kobles sammen. Et Grundlovsforslag kunde imidlertid ikke godt indbringes, før Freden var ratificeret, eller før der efter Ratifikationen var stor Sandsynlighed for, at Freden i en ganske nær Fremtid vilde træde i Kraft; før vilde det baade af den ene og den anden Grund være meget vanskeligt at indbringe Grundlovsforslaget. Men selv om Valglovsforslaget var indbragt et halvt Aar eller et Fjerdingaar før, havde vi dog i Valglovsudvalget maattet afvente, hvordan det stod med Grundlovssagen. Forholdet er nu blevet det, at vi ikke kan paatage os at føre Valglovssagen til Ende, uden at vi ved, hvordan det gaar med Grundlovssagen, og vi kan ikke føre Grundlovssagen til Ende, uden at vi ved, hvordan det gaar med Valglovssagen; der er en saa nøje Sammenkobling mellem disse to Ting, at deres Behandling maa føres parallelt og afsluttes omtrent samtidig. Derfor har den faktiske Situation i Øjeblikket vist, at man i Virkeligheden ikke kan bebrejde Regeringen noget som helst med Hensyn til Forelæggelses-tidspunktet.

I den Sammenhæng kom det ærede Medlem ind paa at tale om en Forhaling af Sagen, der skal være foregaaet ogsaa i Valglovsudvalget, en Skubben Valgdagen ud. Mod disse Udtalelser af det ærede Medlem maa jeg som Medlem af og Ordfører for Udvalget paa det allerbestemteste protestere. Der er ikke sket den allermindste Forhaling i Udvalget; det har brugt den